—ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME—

Nr4. JULEN 2000 32.årg.

Den beste juleappelsinen

Av Emil Tønnensen.

Denne historien går langt tilbake-julaften 1932- Ryvingen fyr 6 n.mil ut i havet ved Mandal,Norges sydligste bebodde sted. Det var fyrmester og 2 asistenter med familer,8 barn ialt,vinterstider var det månder mellom hver gang vi var i Mandal eller på Skjernøya.Eneste kontakt med omverden var losene og post/proviant føreren som kom ut hver 3dje uke Verken radio,telefon eller elektrisk lys fantes.

Min pappa var asistent 39 år,mamma 32 og min søster 5 og bror 2 år. Jeg var 7 år og våknet veldig tidlig,en sitrende,spennende dag sto forrand Mamma hadde vært i byen og julehandlet handlet,pakker og juletre var i hus.Kjøkken lampa var tent så jeg listet meg ut av soverommet der var pappa i sving med å legge siste hand på julegavene.Han hadde hund-vakt i tårnet,men var nå innom privatboligen.
"Emil,er du alt oppe klokka er bare 5 ?-Kunne du foresten tenke deg å gå opp i fyren og sveive opp loddet ,så skal du få en jule-appelsin."!
Vel,jeg var kjent med jobben,hadde vært der oppe før selv om tårnet og maskinhuset var strengt forbudt ömmeråde for oss unger.

Fors. side 2.

Fra side 1.

Godt kledd og utstyrt med lykt og instrukser gikk turen over gårdsplassen.Det var et ufyseligt vær,tett snøkav og bekmørkt,brølene fra tåkeluren hvet minutt gjorde det enda niffsere.
I maskinhuset buldret det fra kompressoranlegget og lyset fra parafin lykta skapte trollske siluetter på veggene ettersom jeg gikk svingtrappene opp til topps.
-Mange år senere under black out'en i New York kom denne turen for meg da vi gikk trappene opp de 42 etasjer i skyskraperen .-
I selve fyret var det blennende lys fra gasslampa og de tykke glass prismene.Etter å ha sveivet opp loddet som trakk urverkets rotasjon måtte jeg puste ut for så å vinket med lykta som avtalt signal til pappa på at jeg hadde klart det,nedturen gikk unna for nå følte jeg meg virkelig stolt.
Vel inne på kjøkkent ventet belønningen-en appelsin,i silkepapir fra Valenzia ,enda kan jeg huske smaken som den saftige spanske frukten hadde.Idag fråtser vi i appelsiner og julegodtter hele året slik var det ikke i min barndom.Appelsiner og nøtter hørte til jul høytiden dengang. Det er blitt mange appelsiner for meg siden.Kassevis og fruktbåter lastet fra Middelhavslandene og Amerika.Herlig frukt å nyte enten det er på skituren eller i stua hjemme. Men aldrig glemmer jeg den som jeg fikk for jobben julaftensmorgen på Ryvingen i det Herens år 1932

Emil Tønnesen er sønn av fyrasistent Emanuel Tønnesen som var på Ryvingen første halvdel av 30årene. Familien flyttet senere til Katland fyr ved Farsund.

Red.

Utbygging av Grendehuset.

Andre fase av utbyggingen, dvs. 1. etasje er igang, om noe senere enn planlagt.
Byggetillatelsen kom ikke før tidlig i november, etter en del fram og tilbake.
Påbygget kunne derfor ikke settes igang, men dugnadsgjengen fikk iallfall lengere tid på grunnarbeidet og ikke minst til fjerning av alle træme. Arbeidet her har vært gjort litt «på sparket», da det har vært litt vanskelig å planlegge alt dette. Dvs. at vi har avtalt arbeidet en gjeng «fra gang til gang».

Dugnadsarbeidet er utført med stor iver og mye humor, det er mange å takke. En stor takk også til dem som har bidratt med penger og annen støtte.

Huset er nå overtatt fra Mandal kommune og eies nå av Skjernøyfolk. Det har vært i aktiv bruk . Kafeen avsluttes den 6. desember.

Den 7 desember planlegger vi å starte det innvendige arbeidet. ---- Vi trenger mange dugnadstimer fremover.

Her håper vi at alle vil bidra og kan love at alle skal få noe å henge fingrene i!

Planen er å konsentrere seg om selve salen og kjøkkenet inntil påbygget er kommet så langt at vi kan begynne innredningen av dette.

Salen skal gies interørmesig løft, med løsninger som er ganske spennene. Kjøkkenet skal utvides, og den nye gangen og toalettene skal bygges.

Vi planlegger å være ferdig i løpet av april, slik at alle kan konsentrere seg om sitt egent hus og hjem når våren stunder til. Men det forutsetter at alle som har sagt seg villig til å ta et tak, stiller opp.

Vi håper dere vil støtte opp om huset, som et positivt bidrag til vårt lille samfunn her ute!

Hilsen byggekomiteen.

SKJERNØYPOSTEN

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, Tlf. 382 68611
I redaksjonen:
Georg Walvick, Tlf 382 68636
Norvald Jenssen, Tlf 382 68675
Evert Knutsen, Tlf 382 68686
Rita T. Dyrstad, Tlf 382 68716
Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal.

Postgirokonto: 0802 5425368

Kontakt i USA:
Mrs. Agathe Thompson
865 Buck kd., Stone Ridge
N.Y. 12484

Abonnent pris pr. år kr 50,-
USA $ 10.-

Litt fiskeprat.

En utrolig uværshost, med kuling, storm og tung sjø nesten to måneder i trekk. Bare noen få dager iblant med roligere vær.
For å begynne med hummerfisket som begynte 2. oktober, og er nok det dårligste i manns minne. Det er rapportert fangster fra nesten ingen ting til 1 ½ hummer pr teine etter endt fiske for de heldigste. Og utsiktene for neste år er enda dårligere, det er nesten ikke småhummer, bare noen få mellom 16 og 20 cm. Ja, jeg må si som «Kjutta»: «Nå æ de på tide at møndighetene griber inn».
Hva er så årsaken til at hummeren minker. Kanskje er det for mye krabber, eller er det fritidsfiske om sommeren som bare øker, og hvor hummeren som er fredet blir tatt opp, eller er det ting i naturen som har forandret seg. Men en ting er i all fall sikkert. Hummerfisket som var et av de viktigste fiske opp gjennom årene for fiskere på Skjernøy og Sørlandet er nesten helt slutt så noe må gjøres om ikke hummeren skal utryddes.

Flere fiskere mistet også en god del teiner da det kom et forferdelig uvær med springflo og orkan i kastene begynnelsen av november, så hummerfisket år 2000 må en kalle «Skitt fiske». Også for reketrålerne har været odelagt alt, bare noen korte turer på sjøen de siste månedene. Fisket med garn og andre redskaper har også nesten stoppet opp, utenskjærs har det nesten ikke hvert til å sette ut garn, bare noen korte dagsett av og til med små fangster.
Ja dette var triste fiskenyheter, så vi får håpe på bedre vær nå nærmere jul, ellers kan det spøke for å få juletorsken. Vi ønsker lykke til og håper på bedra vær i år 2001. GOD JUL.

Planker og bord.

I begynnelsen av november kom det store mengder materialer som planker og bord drivende inn til Sørlandskysten. Også utefor kysten her drev det i land mye, og især på holmene, som Slettingen, Odd, Sandøy og Sæsøy. Det var mange fra Skjernøy som fant store mengder av materialene. Materialene stammet fra den tyske lastebåten «Faros» som gikk ned i stormen utenfor Esbjerg i Danmark. Og bare 5 - 6 dager etter forliset var materialene i drift utenfor her.
De to dagene som materialene var i drift utenfor her var det vanskelig å komme i land på holmene på grunn av den høye sjøen. Så mange av plankene ble båret over holmene der båten kunne legges inntil. Materialene var svært tunge så det var et fryktelig slit. Også å ta plankene opp av sjøen var svært tungt. Materialene var av første klasse, og det ser ut at finnerne får beholde dem da det ikke kan lønne seg for forsikringsselskapene å samle dem inn. Så de blir nok brukt til reparasjoner av sjøbuer, eller kanskje til nye hus på øya.

Ungdomsforeningen.

Aktiviten i kapellet denne høst har vært bra. Vi har hatt møteuke ved Bjørn Pedersen, kveldsbibelskole og fredagstreff. Bjørn Pedersen er en fin og kunnskapsrik taler. Han kommer forøvrig på juletrefesten også. Vel verd å høre.
På kveldsbibelskolen har vi tatt for oss gamle testamente - om kvinnene der -. Det har vært veldig interessant, de var ikke dumme de kvinnene. Mye har vi lært.
Årsmøtet var den 6. desember kl 19.00. (referat derfra kommer i neste nummer) Grøtfest var fredag 8. des. Da hadde vi besøk av Mandal Sangforening, og de møtte tallrikt opp med solist og det hele. Det var fin sang - ja det var som om taket skulle lette. Bjarne Christensen leste en selvskrevet prolog om barkskipet «Allegra» som forliste på Hjelmen 21. okt. 1874, og hvor los Salve Edvartsen gjorde en stor innsats. Etterpå holdt Bjarne en andakt som han kalte kvelstanker. Det var en fin kveld og god grøt. Det var dessverre ikke så mange Skjenøyfolk som møtte opp. Søndag 10. des kl 15.30 «Sang vi julen inn» i samarbeidd med menighetsutvalget. Det var nok en travelt uke, men da ble det ordentlig julestemning for oss alle.
Kan også nevne at vi har fått en testamentarisk gave etter Hjalmar T. Farestad, noe vi satte en stor pris på.
Kapellet trenger vedlikehold, og en del står for tur, så pengene kommer godt med.

Med disse linjer før julehilsen.

Åshild.

Menigheten synger julen inn.

Det var som det har vært de siste årene godt frammøte søndag 10. des., da menighetsutvalget sammen med søndagsskolen og ungdomsforeningen «Sang julen inn» på kapellet. Søndagskolebarna kom inn i rekke med lys i hånden og sang «Lucia sangen». Og de sang flere sanger mens de sto fremme og de tente adventlysene mens sang. Det var virkelig fint å se. Det ble servert lefser kransekaker og vinerbrød. Vikarprest Dankel holdt andakten, og det ble sunget de sangene som hører julen til. Ved orgelet satt Britt Turid Madsen. Det var jo når vi «Sang julen inn» i fjor at det nye orgelet ble tatt i bruk for første gang.

Litt fra gamle dager - Svunnen tid.

Av Birgit Jenssen

I forrige nummer fortalte Birgit Jensen om livet på Rosnes som barn. Her følger en liten fortsettelse. Red.

Det som er blitt oss fortalt om de gamle sommerflorene i Rosnesskauen, kan vi nok tenke at de kan være fra midten av 1850 tallet. Kanskje Selmer Knutens, Gustav Syvertsen og min far Jakob Jakobsen er blant de eldste. Flere murer som ennå står har vi aldri sett noe bebyggelse på. De er nok fra generasjonen før den tid. Alle hadde et lite gårdsbruk for en eller to kyr og noen sauer. Dette var jo litt av levebrødet ved siden av fisket. Bortsett fra all utmark i skauen er det to jorder. Langemyra som ligger ute ved Hammeren, den kan ikke sees fra båt, så Kortemyra som ligger ved Indre Nodevika. Disse to jordene ble dyrket og slått høyet på, og høyet ble ført hjem i båt. Det var nok et slit og strev for våre foreldre, men for oss som var barn var det veldig moro. Det er nok mest roturene hjemmefra og til Slyhåla to ganger på dagen vi husker best. Det var rundt om 20. mai alle kyrne ble leid ut på skauen. Det jeg husker var det 10 kyr, men det har vist vært 24 stk. i alt for lenge siden.
Etter som år og tid gikk og de eldre falt fra, ble det etter hvert bare en ku igjen på skauen. Det var Synnøve og Karl Karlsen som drev gårdsbruket lengst, og Synnøve rodde alene på skauen i to - tre sommer, godt gjort! I Slyhåla har det vært et morsomt badeliv gjennom årene, så mange har nok tatt sine første svømmetak der, så her er mange fine minner. En morgen våre modre kom roende inn på bukta så de en diger stor hummer. Den fikk de fanget og tok den med hjem. De la den først på vekta og den veide mellom 3 og 4 kg, og så la de den i gryta. Det var en sjelden fangst. Den ene kloa var så stor som en vanlig hummer.
Ja dette er noe om år tilbake og som før nevnt ble det store forandringer når hengebrua kom.

Fra USA har «SKJERNØYPOSTEN» mottatt et brev fra Esther Pedersen Olsen, som er datter til Peder Pedersen som utvandret fra Skjernøy i 1909. Brevet er oversatt av Håkon Karlsen, og vi takker han for hjelpen.

1. nov. 2000.

Kjære Georg og alle i «SKJERNØYPOSTEN».

Jeg tenkte jeg ville skrive til deg Georg, siden du vet hvem jeg er - Peder Pedersen datter Esther. Jeg mottok høstutgaven av «SKJERNØYPOSTEN», hvor dere spurte om noen ville skrive litt fra Amerika i avisen. Dere sa jeg kunne skrive på engelsk da dere vet at jeg ikke er stø i norsk skriftlig. Vær så snill å oversett til norsk for meg! - Jeg ønsker dere skal vite hvor glad jeg er over å få «SKJERNØYPOSTEN», da alt som foregår på Skjernøy betyr så mye for meg. Jeg har så herlige minner fra Skjernøy og alle mine slektninger der. Kanskje vil dette være av interesse for deres leser.

Bildet er tatt ved inngangen til innvandrerutstillingen på Ellis Island og viser Esther Olsen, sammen med sin søster Thelma ved statuen av deres mor Pauline Østensen Pedersen fra Lista.

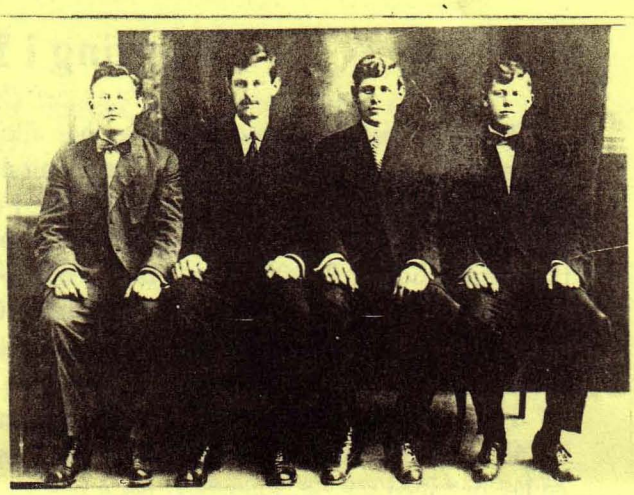

Bildet viser de fire brødrene Pedersen som innvandret til Amerika. Bildet er fra 1912 og viser fra venstre: Oluf Sigvard, Kristoffer Tidemand, Kristen Albert, og Peder Kristian Pedersen.

Norsk innvandrerutstilling Ellis Island New York.

Av Esther Pedersen Olsen.

Dette året har vi hatt en stor norsk innvandrer-utstilling på Ellis Island i New York. Planene ble til for omkring to år siden, da noen få stykker kom sammen over en kopp kaffe og mente det ver en god ide å finne et sted for å lage en norsk utstilling, som ville være en måte å fortelle verden hva nordmennene hadde utrettet i New York og omegn. Ellis Island, hvor mange immigranter ankom, både fra Norge og andre land, tilbød et egnet område for en utstilling, just for 6 måneder, fra 26. april til 15. okt. 2000. De ville gjerne framheve de norske som hadde immigrert via Ellis Island og som hadde bidradd så mye ved bygging av tunneler, broer, skyskrapere, hospitaler, kirker osv. i New York. Åpningskvelden var 26. april, med kong Harald og dronning Sonja som æresgjester. De satt tilfeldigvis vent mot oss, hvor mine jenter: Karen, Julie, Lori og jeg - alle kledd i bunader, sang i et 100 stemmes kor. Det var veldig spennende for oss å være så nær Norges konge og dronning.

Den norske innvandrerforening klarte å samle inn $ 500 000, - vesentlig gjennom medlemskap og donasjoner. Brev var sendt ut til alle medlemmer med anmodning om å skaffe bilder, eller artikler som de kunne låne. Jeg svarte selvfølgelig på anmodningen og sendte inn forskjellige ting fra min mor og far, så som fars skøyter, da hans kom som immigrant via Ellis Island i 1909, og verktøy han brukte mens han arbeidet som snekker her over. Også gamle familiebilder av oss. Jeg sendte også et flott bilde av de fire brødrene: Oluf, Tideman, Kristen og min far, som var tatt i 1912. Men den største overraskelsen for oss var da de tok et lite bilde jeg hadde sendt av min mor Pauline, og laget en statue av henne i full legemstørrelse, hvor hun sto ved inngangen til utstillingslokalet, sammen med 6 andre mennesker. Hun var kledt som en kokke som arbeidet for en rik familie ute på Long Island, N. Y. i 1914. I august ble vi overrasket over å møte Hjalmar Hansen's barnebarn der. De hadde bodd hos Donna en stor del av sommeren. Siden vårt kor sang der, hadde vi ikke altfor mye tid til å prate med dem. De tok bilder som de skulle vise Hjalmar når de kom hjem.

Det var veldig moro å se alle de gjenstandene som folk hadde sendt inn, og som gjorde det til en virkelig interessant utstilling. Nå blir alle gjenstandene stud bort, for muligens i fremtiden å lage et museum, sannsynligvis i Brooklyn. Vi har hort at et museum i Oslo gjerne ville ha det, og likeledes et museum her ute i vesten, men dette vil bli avgjort senere. Mange nasjonaliteter er representert her på Ellis Island, men utstillingen var særlig spesiell for oss norske, for å se hvordan nordmennene hadde bidrett så sterkt i å bygge Amerika. Ellis Island er et meget populært sted da der er noe for hver nasjonalitet å se. Tusener som kommer med båt hver dag gjor det til et flott sted å besoke. Mange av oss tok flere turer ut til Ellis Island mens utstillingen var åpen. Men nå er den stengt. Det var spennende for meg å se mange av min mors og fars bilder og artikler var satt opp så fint og at våre barn og barnebarn fikk se den store norske innvandrer-utstillingen på Ellis Island. Mange norske minner som er bevart hos oss for alltid. ------

Bosetting i Brooklyn

Av Esther Olsen

Minner om vårt familieliv i Brooklyn har alltid vært meget spesielt for meg og jeg tenker tilbake med stor takknemlighet til mine foreldre for alt de gjorde for oss barn.

Min far Peder Pedersen, var den yngste av 14 barn, født på Skjernøy. Da det var nødvendig for barn tidlig i livet å stå på egne ben, reiste de tre elste brødrene, Tideman, Kristen og Oluf først over til Amerika tidlig på 1900 årene. Min far møtte sine brødre , 16 år gammel i «drømmenes land», og han kom til Ellis Island ombord på d/s «Hellig Olaf» i 1909. (Han fortalte ofte om hvordan tingene var der, usanitære og overbefolket, og hvordan de ble innegjert som dyr i avlukker, og hvordan de ble behandlet og undersøkt av leger).

I 1913 var min mor, Pauline Østensen «grillet» og sendt gjennom Ellis Island. Min far møtte ikke henne før i 1914. Et stevnemøte var litt av en opplevelse for ham den gang. Han måtte faktisk reise en hel dag med tog og trolleybuss for å besøke henne i Southampton hvor hun arbeidet som kokke. Og det var bare for en time eller to på torsdager, som var kokkenes fridag. I 1917 giftet de seg og slo seg ned i Brooklyn. Mamma sydde sin egen kjole og serverte middag for 30 - 40 gjester i deres lille leilighet, med ikke innlagt varmt vann. Så hun var såvist ingen forvent brud, som nå til dags. Tre døtre var født i dette fellesskapet: Thelma, Esther og Doris. Alle tre giftet seg med 2- generasjons nordmenn, menn som var engasjert i alle de norske helligdags-festelighetene, som elsket den norske maten, men ville aldri ha kompe og lutefisk.

Pappa arbeidet sammen med sine brødre i New Haven for en stund, men flyttet så til Brooklyn. Far var glad i snekkerarbeidet og gikk nokså snart inn i snekkerens fagforening. Han arbeidet på mange prosjekter i China Tovn, forskjellige bygninger i New York, George Washington-brua og også noe arbeide ute på Coney Island. Senere startet han sitt eget byggefirma, sammen med sin bror Oluf, men under depresjonen ble tidene meget vanskelige og de tapte 7 hus de hadde bygd i Flatbush. Derfor bestemte de i 1932 at det var best å sende mamma og oss tre jenter til Norge, for å bo i mine besteforeldres hus på Lista. Tanta Edit betalte bilettene. Det var virkelig hardt for alle sammen her over. For å greie seg flyttet Enanda og Sigurd Olsen sammen med datteren Elinor og to andre familier inn i huset til min far i nr. 917 - 55. street. Det var nesten umulig å få noe som helst arbeide. Selv for en dagsjobb måtte en stå i kø halve natta----. For oss var Norge vårt hjem i 1 ½ år. Jeg husker godt besøk på Skjernøy hos onkel Paulus og Antonie Kristiansen og at vi var med Arne Martin og Paul og fisket krabber straks utfor brygga. Og vi også var sammen med andre slektninger Thelma og jeg (Doris var for liten) gikk på skole. Jeg i tredje klasse på Ore skole, rett på mine besteforeldres eiendom. (Jeg kunne bare hoppe over en mur for å komme der). Thelma gikk på middelskole. Jeg tror jeg lærte en masse, for da jeg reiste tilbake til Statene i 1933 kunne jeg ikke snakke et ord engelsk og ikke gjøre matematikken på den amerikanske måten. Jeg er glad for jeg har det norske språket i minne, slik at jeg kan forstå og snakke litt----. Opp til nå har jeg vært i Norge 5 ganger og har gledet meg over hver tur. Norge er bare herlig og jeg sa alltid til mor og far: «Hvorfor reiste dere fra Norge»? Og svaret var alltid at de var nødt til det--. Da nedgangstidene var over fikk far endelig en jobb WPA og arbeidet i Brooklyn Navy Yard.

Fortsettes neste side

Vi var oppdratt i et godt kristent hjem, som senere ble vårt ankerfeste. Kirken var den i 59. gate og her ble jeg døpt, konfirmert og viet. Jeg giftet meg med George (Mac) Olsen i 1945, da han var hjemme på permidjon, etter å ha tjenestegjort i tre år i Australia under 2. verdenskrig. I 1947 flyttet vi til Norseville og kjøpte onkel Olufs hus, som lå rett dør i dør til min mor og fars hus. Vi restaurerte det lille huset opp og oppdrog 4 barn: Karen, Wayne, Julie og Lori der i et idyllisk lite samfunn. I 1957 var far formann i byggekomiteen som bygde Bunker Hill Lutheran Chuck. Både han og min mor var meget aktive i kirkearbeid, og vi - deres barn, barnebarn, og et oldebarn, forsetter arbeidet og gjør kirken til vårt hjem.

Mine innvandrer-foreldre har for lengst gått hjem til lønnen som ventet dem. Men kjærlige minner lever forsatt om deres liv her på jorden, da de slo seg ned i Brooklyn og laget et kjærlig hjem for oss barn----------.

Dette har stått på trykk i Norway Times (Nordisk Tidende).

Portrettet.

Vi starter i dette nummeret en intervjuserie, som vi har kalt protettet, hvor vi intervjuer en av våre abonnenter. Først ute er Tove Laila Johansen, og det er ikke tilfeldig. De fleste kjenner henne som leder av Skjernøy Vel, en meget dyktig og iherdig sådan.

Tove Laila Johansen.

Personalia:

Født Krogtoft 25. juni 1953 på Vestvågøy i Lofoten. Tok realskole og sluttet etter to år på reallinjen på gymnaset på Leknes. Forlovet meg i -71 med Thor Hugo Johansen og reiste til Oslo i -72 for å ta hjelpepleien på Ullevål. Giftet oss våren -73 og flyttet til Skjernøy, Farestad, siden Thor Hugo hadde jobb på Redningsskøyta som den gang var stasjonert på Farestad. Fikk vår datter Hilde høsten 73. Flyttet til Skjernøysund og fikk en sønn, Tor-Odd, høsten - 74. Begynte å jobbe som hjelpepleier på Mandal sykehus høsten -77. Flyttet til Ime sommeren -79. Begynte å lese privat til artium ved Mandal Videregående. Jobbet deretter i seks år som hjelpepleier på natt ved sykehjemmet på Vestnes. Kom tilbake til Mandal sykehus høsten -86. Søkte sykepleien og kom inn på et ekstra kull i Kristiansand med bare plass til 20 studenter januar -88. Flyttet tilbake til Skjernøy i -89. Var ferdig i sykepleien til jul -90. Jobbet deretter først i vikariater ved Mandal sykehus, deretter ved Heslandheimen i 1 1/2 år, kom tilbake til sykehuset, jobbet i 60% stilling, underviste ved siden av ved AMO-senteret, og Mandal Vgs, var så Hovedtillitsvalgt på full tid i fylkeskommunen fra januar -95 til april -97. Kom deretter tilbake til Heslandheimen, nå Mandal Psykiatriske senter, MPS vært der siden. Har tatt videreutdanning i pedagogikk på HiA, deltid over to år, organisasjon og ledelse også over to år, 1 år ved universitetet i Bergen og 1 år i Oslo ved Prosjektforum, Alt deltid ved siden av full jobb.

Har i høst begynt på et nytt 2-årig deltidsstudium, denne gang i psykisk helsearbeid ved HiA. Så nå pendler jeg fast hver tirsdag til Arendal eller Kristiansand, pluss noen ukesamlinger, 5 ganger i året.

Interesser/hobbyer.

Som de fleste vet har jeg vært leder av Skjernøy Vel nå på andre året. Er med i en jenteklubb her på øya. Er leder av Redningsforeningen Ryvingen, Mandal, er nestleder i distriktet i Redningsselskapet. Har vært tillitsvalgt i Norsk sykepleierforbund siden våren -91. En kan vel si at organisasjonsliv har vært som en hobby for meg. Jeg liker å være der tingene skjer. Liker å omgås mennesker. Liker å se at det skjer mye positivt rundt. Liker utfordringer. Det er fantastisk å få lov til å være med å se og ikke minst være delaktig i den positive utviklingen som er her på øya.

I tillegg liker jeg å lese, strikke, gå turer, jobbe i hagen på fine dager, reise og for ikke å snakke om kose med barnebarnet, Thorbjørn.

Hvorfor jeg vil bo på Skjernøy?

Skjernøy har en vakker beliggenhet, med et unikt turterreng og en skjærgård av de sjeldne. Skjernøy er

Fortsettes neste side

et lite samfunn som appellerer til meg. Her gjør menneskene så godt de kan for å ta vare på hverandre. De bryr seg på en god måte. Den velkomsten vi alle i min familie fikk da vi flyttet tilbake etter å ha bodd i 10 år på Ime, kan ikke beskrives med ord. Blomster, kort, klemmer, kaffe og middagsinvitasjoner for å nevne noe. Det var som å komme hjem!!! Vi er dere alle stor takk skyldig. Den slags gjestfrihet trodde jeg bare var i Nord-Norge, men der tok jeg feil, og takk for det. Jeg stortrives på øya , har verdens herligste naboer. Stilt og fredelig, med havet og skogen som to andre unike naboer.

Er tilbudene tilfredsstillende på øya?

Tja, si det, arbeidsstue til de små, hobbyklubben, onsdagskafé, helselag, revy, ungdomsforening, helselag, velforening, grendehus med store muligheter for dugnadsinnsats, vet du hva jeg tror ikke vi kan forvente stort mer, ungdommene vil nok helst til byen for å delta i litt større miljø, det er naturlig. Ellers håper jeg at vi kan dra i gang en svingklubb her ute etter hvert, når grendehuset blir ferdig, og evt noe trim.

Hvordan ønsker jeg at øya skal se ut i fremtiden.

Nå må jeg tenke litt. Vi har en godt utarbeidet lokalplan, som jeg var med og laget faktisk i begynnelsen på 90-tallet. Den rommer mange muligheter, men også begrensinger. Jeg håper at flere får anledning til å bygge seg hus, vi trenger unge fastboende for å beholde et levende samfunn. Jeg ser for meg greie eldreleiligheter på Saltvolla og at det med tiden blir bygd et serviceanlegg i tilknytning til dem. Jeg ser også for meg at det holdes flere gårdsmøter gjerne to ganger pr år for å beholde de gode naboskapene. Vennskap må pleies for å beholdes.

Julemat tradisjoner?

Risgrøt lillejulaften, saueribbe, kokt og deretter en tur i stekeovnen, med kålrabistappe og poteter, riskrem til dessert. Kjøttrull av lam, noen bruker også fleskerull i tillegg. Jeg vokste opp på gård med en del sauer bl.a., så det var mye fårekjøtt i min barndom. Det er annerledes nå, men saueribba er den samme.

NYTT FRA SKJERNØY VEL

Grendehuset

Nå har Skjernøy Vel formelt overtatt Grendehuset. Vi har signert skjøte, 26. September 2000.
Nå er det opp til oss å klare våre forpliktelser. Store utfordringer venter. Framdriftsplanen er at råbygget i 1. Etg. skal oppføres før jul. Deretter kan dugnadsinnsatsen komme i gang for fullt igjen..

Ventebuene i Skjernøysund/Berge

Her har det skjedd noe. Da vi skulle hente ventebuene på anvist sted , var de ikke å finne. Og ingen visste hvor de hadde tatt veien, så det er brukt mye energi på å finne riktig ansvarlig i fylket som kan hjelpe oss ut. Men Vellet forfølger saken videre. Vi gir oss ikke så lett.

Årsmøtet 2001

Vellet er begynt å forberede en sak til årsmøtet og det er gjennomgang og revisjon av vedtektene. De skal ut på høring utpå nyåret.
Årsmøtet er satt til 8. mars 2001.
Det er valg også i 2001. Da er det Berge/Skjernøysund og Dyrstad sine representanter som er på valg. Meld interessen til Arild eller Jan Atle. De er valgkomité`. Husk kandidater må være forespurte før de kan velges.

Saker til årsmøtet må være styret i hende ca en måned før.

Fortsettes neste side

Tilslutt vil jeg på Skjernøy Vels vegne takke dere alle for den innsatsen dere har gjort. Jeg tenker spesielt på dere som har ofret mye fritid på dugnadsjobbing på Grendehuset. Dere har gjort en formidabel innsats, som det virkelig står respekt av. Jeg vil også takke dere som har bidratt med ekstra økonomisk innsats gjennom å betale kontingenten og for de ekstra gavene noen var med å gi. Andre etasje på Grendehuset er blitt aldeles fantastisk. De som ikke har sett det bør ta seg en tur.

En takk til styret for oppmøte, innsats, engasjement og samarbeid om det vi har fått til i 2000.

Vil tilslutt ønske oss alle en riktig fredfylt jul og et godt nytt år, med mange nye utfordringer og forhåpentligvis med litt mindre nedbør...

Tove Laila

Skjernøy Helselags årsmøte og utlodning.

Skjernoy helselag hadde årsmøte og utlodning på kapellet tirsdag 28. nov. Fremmøtet var meget bra. Torborg Ånensen holdt en fin andakt, og det var mangeårig leder av helselaget Oddbjorg Berge som ledet årsmøtet. Hun leste også årsmeldingen som viste et godt arbeidsår for helselaget. Hyggestundene er godt besøkt, likeså festen om høsten. Helselaget har hatt utsendinger til regionmøte og fylkesårsmøte. 4. klassingene fra Skjernoy har fått refleksvester til odel og eie. «Steg for steg» et undervisnings opplegg i spesial ferdighetstrening er innkjøpt til Ime skole sammen med Harkmark helselag. Blomster til de over 75 år blir utdelt til jul og likeså blomsterhilsen til «nybakte foreldre». Helselaget stotter bl. annet nyfoddmedesinen og tuberkolosearbeidet. Bodil Aalvik leste regnskapet som ble godkjent uten merknader. Styret i helselaget har vært: Oddbjorg Berge, leder, Jorunn Abrahamsen, nestleder og sekretær, og Bodil Aalvik, Tove Jenssen og Janne Ødegård Knutsen. Varakvinner har vært: Inger Lise Adrianssen og Ingebjorg Handal. Tove og Jorunn samt varakvinner var på valg, og de ønsket ikke gjenvalg. Styret ble da etter skriftlig valg som folger: Oddbjorg Berge, Janne Ødegår Knutsen, Bodil Aalvik, Kari Pedersen (ny), og Kjellaug Jakobsen (ny). Varakvinne: Jonna Tallaksen(ny). Oddbjorg Berge ble som alle år valgt til leder, og Janne Ødegård Knutsen ble valgt som nestleder. Revisor ble Tordis Larsen.

Anne Marie Syrdal som har i mange år laget blomsteroppsatser til festene, og Jorunn Abrahamsen som har sittet i styret 27 år, og Tove Jenssen som har sittet i styret i 23 år. Til disse tre ble det overrakt gave som takk for innsatsen av Oddbjørg Berge.

I tradisjonen tro ble det servert kaffe og vafler. Gevinstene til utlodningen var mange. En takk til dere som bidrar med så mye fint. Loddsalget og det som kom inn på loddbokene vi hadde gått rundt med innbrakte kr 11643.00 et flott resultat. Så vil Skjernoy Helselag takke øyas folk for all stotte i det arbeidet vi driver og onsker alle en god jul.

Skjernoy Helselag
J. A.

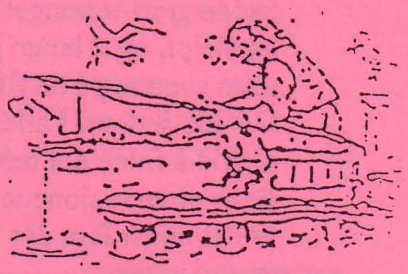

Smånytt fra øya.

Kvinneforeningene

har hatt sine årlige utlodninger. Vesteroyas kvinneforening hadde utlodning fredag 27. okt og det kom inn kr 10.750. Østeroya kvinneforening hadde utlodning lordag 25 nov . Der kom det inn ca: kr 12.000. Skjernoyfolk er veldig flinke til å stotte opp om utlodningene.

Kontingenten.

Det blir lagt med postgiroblanketter i dette nummeret. Kontingenten er den samme som tidligere, kr 50. 00 i Norge og USA S 10.00

«Lobbefest» lørdag 18. nov.

I motsetning til i fjor, da «Lobbefesten» ble avlyst hadde ca: 60 «Lobber» i år funnet veien til en flott pyntet Tregde Marinas restaurant. Kjempekoselig hadde vi det! Allsang, god mat og drikke, fin dansemusikk av gruppen «Nesten uten plugg» fra Mandal.
Magnhild Brovig, Skjernoys utkårede kåsor, fikk den mest alvorsfylte «lobbe» til å le høyt og lenge, da hun fremførte sine muntre spark til hver og en av oss!
Du som valgte å ikke bli med på «Lobbefesten» dette år. Oppfordringen er - velg annerledes til neste år!

Knabenturen 2001.

Vi har fått tildelt helgen 23. -25. mars.
Husk å sette av denne helgen.
Nærmere informasjon senere.

Komiteen...

Barnedåp i kapellet sondag

8. okt. Barnets navn: Mathea. Foreldre Synnove og Tor Anders Puntervold.

Elgjakt.

Etter noen års pause er det igjen avholdt Elgjakt på Skjernøy. Det var kun et dyr det var søkt om. Og etter to dagers jakt, ble det felt en stor okse helt syd på Dyrstad.
For mange ble jakten en slitsom og meget blaut fornøyelse. Langvarig regnvær hadde gjort terrenget skrekkelig vått og sleipt, og 2 lange jag hver dag, fikk fram svetten på de fleste.
Det ble sett dyr i alle jag, men det tok sin tid å finne det rette.
Etter observasjonene som ble gjort, er det minst fem dyr igjen.

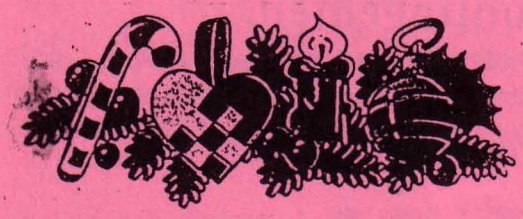

En god respons.

I forrige nummer hadde vi et bilde fra avdukingen av monumentet på Kneblingen. Vi spurte da om noen visste om hvem som eide fiskeskøyta på bildet. Og det tok ikke lang tid før vi hadde Johan Wathne på tråden, som kunne fortelle at det var Eugenius Rasmussen og Torvald Kristiansen. Andre kunne meddele at båten i forkant sannsynligvis var "Vedderen", notbåten fra Berge.

Adresseforandring - nye abonnenter.

Ved adresseforandring ber vi om at det gis skriftlig melding. Det samme dersom det meldes inn nye abonnenter. Det har lett for å glippe dersom man bare betaler på en giro. Ovennevnte informasjon kan også gis til Evert Knutsen på tlf/fax 382 68686

Lynnedslag.

Første november hadde en av de vanlige regnfulle høstdager, som har kjennetegnet denne høsten. Men det ble mer enn regn. Et meget kraftig tordenvær, førte til flere store lynnedslag. Verst gikk det ut over en av våre abonnenter i Fagerli på Kige, som fikk sitt hus rasert for anslagsvis 600000 kroner. Også på Skjernøy var det kraftige nedslag, som førte til ødeleggelser på telefoner og datautstyr. Det tok lang tid før alle linjer var i orden.

Harald Aalvik dode 3. des. 93 år

gammel. Han kom til Skjernøy sammen med familien på 5 høsten 1946, med frakteskuta «Audna». På dekket av skuta var det også hest, kyr og høyballer. Han var den siste som hadde arbeidshest på øya, og han hadde mye tungt arbeide med den. Hesten forlot Skjernøy i 1968. Familien økte på Skjernøy til 7, og kona Marie og tre sønner med familie er fremdeles bosatt i Valvik. Vi lyser fred over hans minne.

Kabelen til Ryvingen.

Som vi nevnte i forrige nummer må kabelen skiftes, og den blir ikke lagt for til våren, grunnet alt det uværet som har vært i host. Plassen som kabelen skal legges er blitt markert med noen blåser, men sjoen tok også noen av disse. Sa na kunne en likegodt vente til våren. Det kan bli noen kalde vinterdager på Ryvingen, da dieselaggregatet bare har kapasitet til det nodvendigste uten oppvarming i boligen.

Skjernøy Grendehus.

Det var god stemning og godt lag da «kaffegjengen» inviterte til kafé, utlodning og trekning av lodd som var solgt på bok! Overskuddet ble et flott resultat på hele kr 14.436,00. Slikt resultat kan en få når dyktige kvinner står bak!

Det var også fin sang og musikk av Skjernoy barnekor.

Dette var forovrig siste kafedag i år 2000, ja det var så menn siste gang vi var samlet i Grendestua i 1. etg. slik den har vært. For torsdag 7. des. gikk dugnadsgjengen igjen inn for fullt og veggen mellom sal og gang ble revet. For nå skal en ta fatt på opprustningen av sal, utvidelse av kjøkken og gang og installere toaletter. Reisverket til tilbygget er nå satt opp, sa det er nå ikke lenge til det er ferdig kledd utvendig. Målet er å være ferdige tidlig våren 2001.

Fra «Lindesnes»
Hvor skal bilvraket?

Det har i den siste tiden stått et bilvrak langs veien mellom Farestad og Valvik på Skjernøya. På den ellers idylliske øya passer vraket av dette kjøretøyet så absolutt ikke inn. Eieren har kanskje en eller annen plan for den avskiltete bilen. Etter vår mening ser den ut til å passe best blant vrakbilene ved anlegget ved Brennevinsmyra. Kanskje det er også er siste stoppested?

Litt om været siden sist.

Som vi har notert i Fiskenytt, har det vært en unormal host med utrolig mye sydlige vinder, helst av kuling og storm styrke. Det har ogsa nesten regnet hver dag siden september. Noen dager her det striregnet, så det har kommet kolossal mye nedbor. Nå i andre uken i desember holder regnet ennå på. Fredag 8. var det igjen striregn med sterk vind fra syd ost. Temperaturen har ligget langt over gjennomsnittet med + 8 -10 - 11 grader og det er den fremdeles nå i andre uken av desember.

Sola har en bare så vidt sett inn i mellom. Det er ikke godt å fyre i ovnen når det er så mildt ute, så Skjernøyfolk en har til nå spart mye ved. Fremdeles er det mye sydlig og sydostlilg vind så sjøen er fremdeles mye urolig. I slutten av november var det en stor storm med springflo. Noen av sjøbuene her ute sto vannet over gulvet. Det ble også ødelagt en del brygger, men båtene fikk en beholde.

Redaksjonen slutter av for dette året og vil ønske alle leserne en **God jul og et riktig godt nyttår.**

Vi møtes på nyåret i mars måned.

I «Skjernøyposten» nr 1 2000 skrev om D.s. «Am Mer Mar» som forliste på Oddkjærene romjulen 1946. Vi har fått tak i noen flere bilder som viser småbåtene som la seg inntil de første dagene etter fotliset. Det var folk som skulle være med å berge lasten som besto av soyabønner.

TJOMSLAND VEV

Heidi Tjomsland har etablert sin egen vevstue på Nedre Farestad, TJOMSLAND VEV.
Den har nå vært i drift siden 17.06.99 - og Heidi har den glede og invitere øyas folk og andre intresserte til en vevprat over en kopp kaffi.

Det er naturlig for meg å jobbe med hendene - i min slekt som kommer fra Vådne i Holum er det lange håndverkstradisjoner - så det ligger i genene.

Jeg har vært så heldig å få lov å ta vare på min bestemors vevstol , hennes navn var Mathilde Tjomsland. Denne vevstolen bruker jeg i min produksjon av filleryer.

Enkle filleryer vil det være forholdsvis kort leveringstid på.
Doble filleryer - tar lengre tid.
Filleryene blir vevd i farger og lengde etter ønske.

GAVETIPS

- Puter i hullbragdmønster
- Kuvert brikker
- Adventsløpere i lin
- Enkle filleryer til bad eller soverom

ÅPNINGSTID mandag - lørdag kl. 0900-1400 - tlf. 38 26 85 04.